

Dispositionen i Henseende til hendes Gods. Ministeriet tog de fornødne Forholdsregler for at faae dette Klaret og sørge for, at der foreløbigt kom til at fungere en anden Børge. Det var altsaa, hvad jeg stærkt vil henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, det ene Tilfælde, nemlig, at han var Børge for en umyndiggjort Enke. Det andet Tilfælde, som for den samme Mands Vedkommende kom til at foreligge for Ministeriet, var et Børgemaal for en sindsyg Dame. Med Hensyn til en Deel af hendes Formue blev der ført Anke over, at den Paagjældende ikke havde administreret den paa en forsvarlig Maade. Af de Oplysninger, der, som af den ærede Rigsdagsmand omtalt, bleve fremskaffede, fremkom der ikke Noget, som kunde begrunde en Indskriven fra det Offentliges Side gennem criminel Undersøgelse; det vilde ikke kunne have ledet til Noget, og navnlig vilde der aldrig deraf have kunnet fremgaae nogen Domfældelse. Efter Justitsministeriets Formening kunde der derfor ikke være Tale om paa den omhandlede Embedsmand at anvende Bestemmelserne i Pensionslovens § 6, som sige, at naar en Embedsmand afstediges paa Grund af Misligheder, der ikke medføre Embedsforbrydelse, men dog svækker den Afgøelse og Tilid, der er fornøden for ham, skal hans Pension bestemmes ved Lov. Der kunde efter Ministeriets Opfattelse ikke være Tale om at anvende denne Paragraph paa ham, og der kunde heller ikke være Tale om at faae Sag anlagt, for ad den Vej at faae en Dom over ham, hvis Følger kunde komme til at gaae i en lignende Retning. Det Forhold, han havde udviist imod den umyndiggjorte Enke, for hvem han havde været Børge, var ikke af en saadan Natur, og uagtet jeg ogsaa her er i Forlegenhed for at fremstille Sagen tydeligt uden at gaae i Detail, vil jeg dog bemærke, at lige indtil 1858 var det særdeles tvivlsomt, hvorvidt den, der var Børge for en umyndiggjort Person, var underkastet de samme Regler i Henseende til Indbetaling af contante Penge og Pengeactiver i Overformynderriet, som gjaldt med Hensyn til andre Børgere; navnlig var det deels i en tidligere Cancelliresolution og deels i en Circulairskrivelse fra Justitsministeriet

fra Midten af Maret 1857 udtalt, at den, der var Børge for en umyndiggjort Enke, havde en friere Disposition over hvad der tilhørte en saadan Person, end der ellers gjaldt med Hensyn til Børgemaal, og det var først ved en Circulairskrivelse af Juli 1858, at der blev givet mere bestemte Regler, hvorved Justitsministeriet, i Henshold til Lovgivningens almindelige Principer og den tidligere administrative Praxis, fastsatte, at for Fremtiden skulde ogsaa en umyndiggjort Persons contante Beholdninger indfættes i Overformynderriet. — Der vilde altsaa med Hensyn hertil ikke have kunnet være Tale om at paabrage den Paagjældende noget Strafansvar, og det saameget mere, som der ikke var oplyst nogen ligefrem Mislighed under Sagen, hvorimod det ganske vist fremgik, at han havde udviist en stor Laugksomhed og Seendragtighed med Hensyn til at aflægge Regnskab og ligeledes i at fremkomme med de Beløb, som senere skulde indbetales i Overformynderriet; der maatte anvendes endel Tvangsmidler for at faae det bragt dertil, at Enken ikke kom til at lide Tab. Ligesom der altsaa med Hensyn til dette Børgemaal var særegne Omstændigheder tilstede, saaledes var det ogsaa Tilfældet med det andet, idet den paagjældende Embedsmand som Børge ganske vist havde bestyret en Deel af Vedkommendes Formue paa en egenmægtig og vel ogsaa paa en uforsvarlig Maade, men som dog havde en Charakter, der gjorde, at den ikke kom til at gaae ind under de almindelige Regler, da Midlerne tildeels bestode af selverhvervet Gods, med Hensyn til hvilket Forholdet fremtræder ganske anderledes end sædvanligt. Dette forudstillet, skal jeg tilføie, at jeg, for at forsikre mig om, hvorvidt der for det Offentlige kunde være Anledning til paa anden Maade at skrive ind, henvendte mig til de Autoriteter, der kunde have Kjendskab til Sagen, og forlangte Oplysning, om der havde været Misligheder tilstede, som vare komne til deres Kundskab, men fik et bestemt benægtende Svar. Det Spørgsmaal, den ærede Rigsdagsmand har stillet, besvarer jeg derfor saaledes: Den Embedsmand, som jeg taler om, og som han selv har sagt ogsaa er den, han tænker paa, er afflediget og afflediget med den Pension, som efter Ministeriets Opfattelse